

μετέχειν καὶ δυνάμεως ὅσον ἐκείνη δίδωσιν; εἰ δ' ἔστι τις Ἔρως χωρὶς Ἀφροδίτης, ὥσπερ μέθη χωρὶς οἴνου πρὸς σύκινον πόμα καὶ κρίθινον, ἄκαρπον αὐτοῦ καὶ ἀτελές τὸ ταρακτικόν ἐστι καὶ πλήσμιον καὶ ἀψίκορον.'

6. Λεγομένων τούτων ὁ Πεισίας ἦν δῆλος ἀγανακτῶν 5 καὶ παροξυνόμενος ἐπὶ τὸν Δαφναῖον· μικρὸν δ' αὐτοῦ καταλιπόντος ὧ Ἡράκλεις ἔφη τῆς εὐχερείας καὶ θρασύτητος, ἀνθρώπους ὁμολογοῦντας ὥσπερ οἱ κύνες ἐκ <τῶν> μορίων συνηρησθαι πρὸς τὸ θῆλυ μεθιστάναι καὶ μετοικίζειν τὸν θεὸν ἐκ γυμνασίων καὶ περιπάτων καὶ τῆς ἐν C ἡλίῳ καθαρᾶς καὶ ἀναπεπταμένης διατριβῆς εἰς ματρυ- 11 λεία καὶ κοπίδας καὶ φάρμακα καὶ μαγεύματα καθειρογνόμενον ἀκολάστων γυναικῶν· ἐπεὶ ταῖς γε σώφροσιν οὔτ' ἐρᾶν οὔτ' ἐρᾶσθαι δήπου προσῆκόν ἐστιν.' ἐνταῦθα μέντοι καὶ ὁ πατήρ ἔφη τοῦ Πρωτογένους ἐπιλαβέσθαι καὶ 15 εἰπεῖν

ἄ 'τόδ' ἐξοπλίζει τοῦπος Ἀργεῖον λεῶν' (Trag. ad. 404), καὶ νῆ Δία Δαφναίῳ συνδίκους ἡμᾶς προστίθησιν οὐ μετριάζων ὁ Πεισίας, ἀλλὰ τοῖς γάμοις ἀνέραστον ἐπάγων καὶ ἄμοιρον ἐνθέου φιλίας κοινωνίαν, ἣν τῆς ἐρωτι- 20 κῆς πειθοῦς καὶ χάριτος ἀπολιπούσης μονοῦ ζυγοῖς καὶ χαλινοῖς ὑπ' αἰσχύνης καὶ φόβου μάλα μόλις συνεχομένην ὁρῶμεν.' καὶ ὁ Πεισίας ἔμοι μὲν εἶπεν ὀλίγον μέλει τοῦ λόγου· Δαφναῖον δ' ὁρῶ ταῦτὸν πάσχοντα τῷ χαλκῷ· καὶ γὰρ ἐκεῖνος οὐχ οὕτως ὑπὸ τοῦ πυρὸς ὡς ὑπὸ 25 τοῦ πεπυρωμένου χαλκοῦ καὶ ῥέοντος, ἀν ἐπιχέη τις, ἀνατήκεται καὶ ῥεῖ συνεξυγραινόμενος· καὶ τοῦτον οὐκ ἐνοχλεῖ